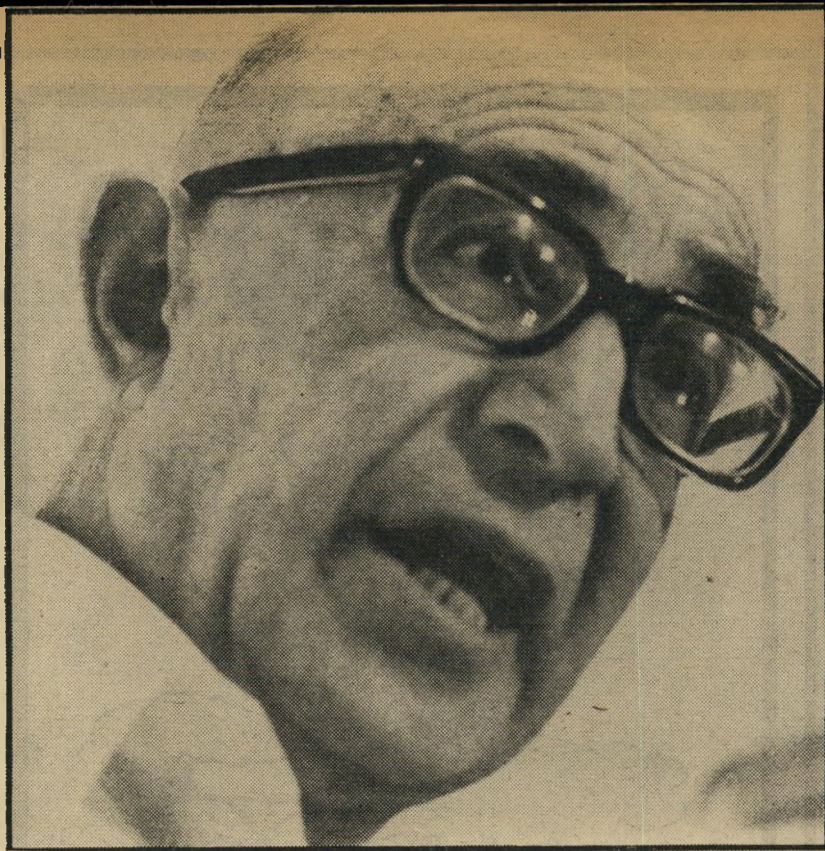

האוצר, יהושע רבינוביץ

של הברון רוטשילד היפנו את תשומת-לב הוועדה למתחולל בחברה לישראל, אשר גייסה הון ברחבי העולם בעזרת תשקפים שאושרו על-ידי הוועדה האמריקאית. מכל מקום, בשוה בין הברון הרבינוביץ מסר הברון גם על כך שהוועדה הניירות-ערך בארצות-הברית תחייב את ה"חברה לישרא"ל" לפדות חזרה מכל מי שקנה מניות לפי התשקוף האמריקאי — את מניותיו, במחיר הרבישה.

חיוב זה ייעשה מאחר שבעלי המניות לא קיבלו את כל המידע שהיה ברשות החברה אז, כגון תשלומי השוחד (לפי כתבי-האישום נגד צור) עבור גיוס הכסף. במיקרה כזה צפויה החברה לישראל ל-התמטטות, שכן אין לה האמצעים לפדות חזרה את המניות, והיא תאלץ לחסל את רכושיה או למצוא גורם שירכוש כמה עשרות מיליוני דולר מניות במחירן הנקוב. דבר דומה עשתה הוועדה באמריקה לקוני מניות רסקו, לאחר שנודע כי מאזני החב"ר לישראל לא שיקפו את האמת.

צעד זה של האמריקאים יביא לחיסול החברה, וזו תהיה מהלומה ניצחת לכל השקעה נוספת בישראל. נראה כי הברון רוטשילד, שסבו עזר בהקמת המדינה, עתיד להיות מהורסיה.

עבירות

פליליות

מה מניע את הברון? בראש-דברא שונה רצון ילדותי לנקום במי שהעז ללכלך את שמו. יש לזכור כי בשנים האחרונות עשה הברון עסקים משותפים ל-רוב עם מיכאל צור ורונבאום. בחלק ניכר של עסקים אלה הרוויח יפה מאד. הברון גם שותף לעסקים עם הקבוצה הר-גרמנית, קבוצת ריגר, שראשיה הם הרוסט ראהה, יוסף דומברגר ושימחה צדרבאום. הוא שותף עימם בפרויקט-בנייה גדול במונטה-קרלו.

הברון חושש כי אם יצליחו הר-גרמנים להשתלט על החברה שבה הוא שולט כיום, בתפקידו כיושב-ראש מועצת-המנהלים ובקורת נא"מ מנו המנכ"ל ישראל גרעה, הם יגו-רו את העבירות שעשה הוא בחי-רה.

שוחד

או גניבה?

מייך אחרי הסתבכותו של רונבאום התברר לקבוצה הגרמנית כי אין לה למעשה כל השפעה בחברה לישראל. למרות שיש לה כשני-שלישים מהון החברה, הרי בידיה רק 25% מזכויות ההצבעה. אולם למעשה, גם אחוז זה אינו בידיה, שכן מועצת-המנהלים והוועדה המנהלת מורכבות לא לפי ההשקעה במניות, אלא מסיבות לא-ענייניות. לכן, למשל, לקבוצה הגרמנית היה נציג אחד בלבד בוועדה המנהלת, מתוך 12, והיא לא ידעה כלל על עיסקות החברה.

נציגי החברה החלו בתודשים האחרונים במסע נמרץ לשינוי פני הדברים. הם טענו כי הברון רוטשילד, כיושבראש מועצת-המנהלים, אחראי לכל כמו מיכאל צור, ו-אין לקבל את טענתו של הברון, מוקה עובדה היא כי נציגו של הברון, מוקה לימון, חתם עם צור על חלק ניכר מן ההמאות שהלכו ואדוצה. הם דרשו כינסו אסיפה כללית של בעלי-המניות, ובה בחי-רה מחדש של מועצת-המנהלים, וישיבראש מועצת-המנהלים, וכן הוספת מנהל כללי נוסף לחברה.

דרישות אלו הביאו את הברון לעמדת התגוננות, שכן בגרמנים תמכו עוד כמה בעלי-מניות כבדים, כמו שאול אייזנברג או אהרון רובינשטיין, מי שרכש מניות ב-הברון רוטשילד.

שני מיליון דולר. הברון גם עמד בפני החשש כי בגלל חתימתו על מאזני ותשר קיפי החברה המזוייפים, הוא צפוי לתביעות פליליות בארצות-הברית, בה לא ממהרים לקפוץ לדום כשמדובר בברונים. במצב זה באה לו ההצלה מכיוון בלתי-צפוי לגמרי. עדותו של מיכאל צור במישי-טרה, לגבי גיוס הכסף מן הגרמנים, קבעה כי הוא הוציא מהם את הכסף במירמה. כך, למשל, ביום 20 במארס הסביר כמה פעמים כי קיבל מיליון ורבע דולר מן הר-גרמנים בטענות-שווא, כאשר רימה אותם. והנה, כאשר הוגש כתבי-האישום שום זכות-המישפט, הוא קבע כי צור קיבל את הכסף בשוחד מן הר-גרמנים, וזה כפי שצור מסר בעי-דוּתו ביום 20 במארס כי הוציא אותו במירמה.

לשינוי זה משמעות עצומה. ראשית, מבחינת צור עצמו ופרקליטיו, העונש במיקרה של שוחד קטן יותר מאשר בגניבה. מבחינת החברה לישראל, אם צור רימה את הגרמנים, הרי הגרמנים יכולים לתבוע את כספם חזרה מן החברה לישראל. אולם אם היה זה שוחד, אין להם זכות על הכסף. לתביעה לא היתה ברירה בניסוח כזה, שכן גניבה מגרמנים בגרמניה אינה עבירה בישראל, ורק על שוחד ניתן לתבוע את צור.

לגבי הברון רוטשילד היה כתבי-האישום הצלה גדולה. הוא השליך צל ענק על יריביו הבולטים בחברה לישראל, העמידם במקום שהוא היה קודם — צפויים לתביעות בגרמניה על מתן שוחד והונאת המש-קיעים שלהם. הדבר גם נתן לברון מיד-אפשרות לתבוע את פטוריהם מניהול הר-חברה, תוך השתלטות על 52 מיליון הדולר שהשקיעו בה.

התקפת

נגד

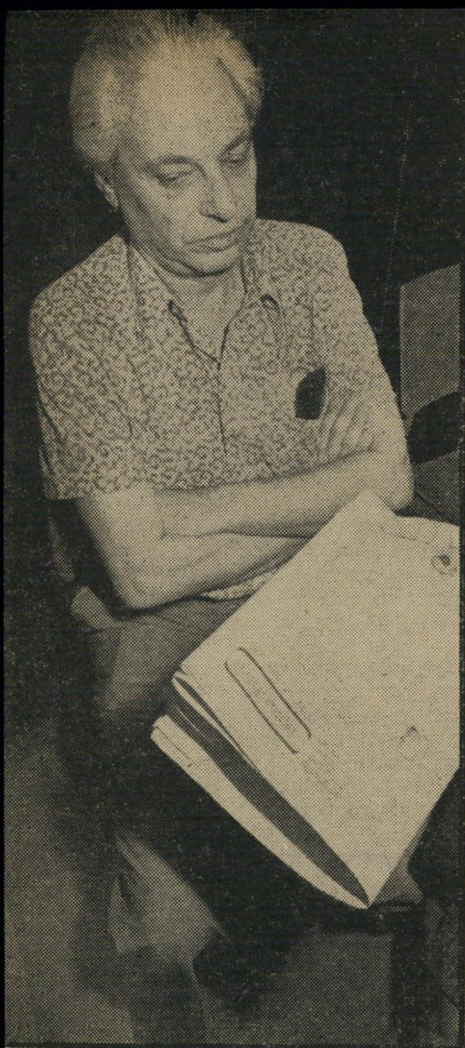
הגרמנים החליטו לצאת להתקפת-נגד גדולה. הם הגיעו ארצה לכמה ימים סוערים, בהם רתחו החדרים במלון הילטון בתל-אביב. הם הלכו למישטרה, ומסרו מרצונם עדות ארוכה, בצירוף מיס-מכים שיש בהם להעיד כי לא שילמו כל שוחד, ונתנו את הכסף לצור באמונה כי הדבר דרוש בעמלות לגיוס ההלוואות. אחר-כך הודיעו לפרקליטות כי אם לא ישנו את כתבי-האישום ו-ימחקו ממנו את סעיפי האישום שדהם בשוחד, ינקטו בצעדים מישפטיים.

שכן, איש מן הגרמנים אינו מוזמן ל-הופיע כעד במשפט, כך שלא תינתן להם כל אפשרות להגן על שמם. בעוד שהוק ועדות-החקירות מחייב את המדינה ל-אפשר לכל מי ששמו עלול להיזקק כתור-צאה מעדויות להגן על עצמו, הרי כאן הגישה הפרקליטות נגד צור כתבי-אישום שהפליל קשות את הגרמנים, מבלי שתיתן להם כל אפשרות להתנגד לכך במישפט! אם לא תשנה הפרקליטות את כתבי-האישום, צפויה מצד הגרמנים תביעה נגד החברה לישראל להחזרת הכסף, בנימוק כי הוא ניתן תוך הונאה ולא תוך שוחד. הר-גרמנים שוקלים גם פניה לפסק-דין הצ-הרת, כי הכסף ניתן לא כשוחד. לשם כך נשכרו שניים מטובי עורכי-הדין במדינה, יהושע רוטנשטריך ויצחק מוריץ, השוק-דים עם נציגי הגרמנים, אליהו צוק, על המהלכים המישפטיים.

באירופה וארצות-הברית מתכוננים הגר-מנים לצאת להתקפה נגד הברון בכל האמ-צעים. הם לא יניחו לו להרוס את החברה לישראל ואותם.

בניתיים, בשקט, קונים גופים שונים מניות של "החברה לישרא-ל". בחורש האחרון קנו מניות קבוצת סם ריטכר, אהרון רוביני-שטיין, קבוצה אחרת של גרמנים בראשות מנדרמן. סריהכל קנו מני-יות ב-5 מיליון דולר בשער הנמוך ש-68.69 נקודות.

אילו רצה רוטשילד להגדיל את השפעתו בחברה בדרך המקובלת, יכול היה לקנות עכשיו מניות בול, אבל הוא אינו עושה זאת. ייתכן כי כל חפצו הוא למכור את חלקו בחברה כדי לנתק עצמו מהסתבכו-יות. אם כן, הוא יקבל הצעות לקניית חלקו. אולם נראה כי צורקת גירסת הר-טוענים כי הברון החליט לחסל את הגרמנים עזיירי חיפול "החברה לישראל", בחינת "תמות נפשי עם פרושתיים". העובדה כי מדינת ישר-אלי תיזקק לזאתקנה עזיירי כך, אינה מרשימה אותם.

צור, הנאשם במישפט השוחד והגניבה המסעיר את המדינה, כפי שהוא נראה כיום. צור נשבר הרבה לפני מעצרו, עת התברר לו המצב.

התובע סגן פרקליט מחוז תל-אביב עוזי שרטר, ייצג את המדינה במישפט נגד צור, שרטר לא מוכן לשום ויתור שהוא בניליון האישום.

הפרקליט עורך הדין אריון שימרון, לשעבר פרקליט המדינה, מגן על מיכאל צור.